

Παρουσίαση Καταχώρισης

📄 **Νομολογία**

📄 Ειρηνοδικεία

📄 Ειρηνοδικείο Αθηνών

Αριθμός απόφασης: 2048/2014

Το κείμενο που ακολουθεί δημοσιεύεται στον τόμο 2016, σελ. 428

Πρόεδρος: **Δ. Καμάρης** (*Ειρηνοδίκης*)

Δικηγόρος: **Ε. Περράτης**

Δικηγόρος: **Φ. Βέζου**

Δικηγόρος: **Ο. Κωνσταντουδάκη**

Κείμενο απόφασης

[... Στην περίπτωση της υπαναχώρησης, όμως, ο δανειστής μπορεί με αίτησή του, να επιδώξει να του επιδικαστεί από το Δικαστήριο και αποζημίωση κατά την εύλογη κρίση του Δικαστηρίου. Η τελευταία αποζημίωση διαφέρει από την προηγούμενη γιατί δεν είναι δυνατόν να υπερβεί την πραγματική ζημία, που υπέστη ο δανειστής. Η διάταξη δηλαδή της παρ. 2 του άρθρ. 387 ΑΚ, που αφορά την αποζημίωση σε περίπτωση υπαναχώρησης εισάγει μετριασμό της ανορθωτέας ζημίας, κατά την εύλογη κρίση του δικαστού της ουσίας. Ο νόμος δεν θέτει κριτήρια για τον καθορισμό της αποζημίωσης αυτής, η οποία εκφεύγει της κρίσεως του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, διότι δεν περιέχει υπαγωγή συγκεκριμένων πραγματικών στοιχείων σε νομική έννοια. Ο δικαστής δε της ουσίας έχει ευχέρεια δυνητική, να επιδικάσει ή μη, κατ' εύλογο κρίση, αποζημίωση με τον περιορισμό ότι αυτή η αποζημίωση δεν μπορεί να υπερβεί την τελούσα σε αιτιώδη συνάφεια προς την αντισυμβατική συμπεριφορά του οφειλέτη πραγματική ζημία του δανειστή (ΑΠ 678/1988, ΕλλΔνη 1989, 759). Σε όσες περιπτώσεις δηλαδή ασκείται το δικαίωμα υπαναχώρησης ο δανειστής δεν δικαιούται διαφέρον μη εκπληρώσεως, αλλά μόνο αποζημίωση κατ' εύλογο κρίση, που αποτελεί καταμερισμό της ζημίας εν όψει ειδικών συνθηκών και ιδίως της περιουσιακής καταστάσεως των μερών ή του βαθμού υπαιτιότητας αυτών (ΑΠ 806/1987, ΕΕΝ 1988, 349). Η αποζημίωση αυτή είναι άσχετη από την αξίωση, που μπορεί να έχει ο πωλητής, τόσο για την χωρίς αιτία χρήση του πράγματος από τον αγοραστή και για τους καρπούς και ωφελήματα του πράγματος (άρθρ. 904, 908 ΑΚ) όσο και για την ζημία του πράγματος. Θα πρέπει, όμως, να αναφέρεται στο δικόγραφο η πραγματική ζημία, που υπέστη ο δανειστής, που επιδίδει, μετά την υπαναχώρηση, την αποζημίωση κατά εύλογη κρίση, εφόσον η τελευταία δεν μπορεί να ξεπεράσει αυτή την πραγματική ζημία (ΑΠ 1781/2002, ΧρΙΔ 2003, 229, ΕφΑθ 4861/2006 ΕπισκεμΠΔ 2006, 841, ΕφΙωαν 41/2008, Αρμ 2009, 1343, ΜΠρΒολ 290/2001 ΑρχΝ 2003, 686). [...]

Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 1061 ΑΚ προκύπτει ότι αποκτά την κυριότητα εκείνος που παράγει με επεξεργασία ή μετάπλαση ξένης ύλης νέο κινητό πράγμα, εφόσον η αξία της εργασίας που κατέβαλε είναι προφανώς ανώτερη από την αξία της ύλης. Εκ της ανωτέρω διατάξεως συνάγεται ότι πρέπει να παραχθεί νέο κινητό πράγμα από την επεξεργασία ή μετάπλαση, ήτοι ιδιαίτερο είδος πράγματος. Η ξένη ύλη πρέπει να προσλάβει με την επεξεργασία τέτοια μορφή, ώστε να μπορεί να θεωρηθεί νέο πράγμα. Ο νόμος απαιτεί επεξεργασία ή μετάπλαση δημιουργική. Η απλή επιδιόρθωση, αποκατάσταση ή περιποίηση του πράγματος, π.χ. ετοιμοθάνατος από την πείνα ήππος τρέφεται και θεραπεύεται, και αν ακόμη συνεπάγεται ουσιαστική αύξηση της αξίας του δεν αποτελεί ειδοποιία, γιατί με αυτήν δεν παράγεται νέο πράγμα (Γεωργιάδης/Σταθόπουλος, Ερμηνεία άρθρου 1061 ΑΚ αρ. 7 & 8).[...]

Επειδή από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 1209 επ., 1211, 1214 και 1215 ΑΚ προκύπτει ότι η σύσταση ενεχύρου ως εκποιητική δικαιοπραξία προϋποθέτει κατ' αρχήν την ύπαρξη κυριότητας του ενεχυραστή. Εντούτοις, όπως στη μεταβίβαση κυριότητας κινητού η αρχή αυτή διασπάται από την εξαίρεση της διατάξεως του άρθρου 1036 ΑΚ, έτσι και για τη σύσταση ενεχύρου ο νομοθέτης έκρινε ότι η ασφάλεια των συναλλαγών επιβάλλει ο δανειστής να μην εκτεθεί στον κίνδυνο μταιώσεως του δικαιωμάτος του εξ αιτίας του ότι το ενεχύρασμα δεν ανήκει κατά κυριότητα στον ενεχυραστή. Έτσι το άρθρο 1215 ΑΚ ορίζει «αν το πράγμα δεν ανήκει κατά κυριότητα στον ενεχυραστή, ενέχυρο αποκτάται κατά τους όρους που αποκτάται η κυριότητα κινητού από μη κύριο. Οι σχετικές διατάξεις εφαρμόζονται αναλόγως».

Συγκεκριμένα στην περίπτωση αυτή για την έγκυρη σύσταση ενεχύρου απαιτείται, εκτός των άλλων, ο δανειστής, που συμπράττει, κατά το άρθρο 1211 ΑΚ, στη σύσταση του ενεχύρου να είναι καλόπιστος κατά την παράδοση σ' αυτόν του πράγματος (βλ. Γεωργιάδη, Εμπρ. Δ. ΙΙ, 1993, παρ. 90 αρ. 46-48· βλ. επίσης για την καλόπιστη κτήση [ΑΚ 1036] αυτοκινήτου και μετά την ισχύ του Ν. 722/1977, ΕΑ 2748/1982 ΝοΒ 1983, 511, με σύμφωνο σχόλιο επ' αυτών Απ. Γεωργιάδη). Ωστόσο όμως η κατ' αρχήν άκυρη σύσταση ενεχύρου επί πράγματος στο οποίο ο ενεχυράζων δεν είναι κύριος και λόγω μη συνδρομής των προϋποθέσεων της ΑΚ 1036 ισχυροποιείται, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 239 παρ. 2 ΑΚ, με την επίκτηση και από το χρόνο της επικτήσεως της κυριότητας του ενεχυρασθέντος πράγματος από τον ενεχυραστή.

Επίσης, όπως η κυριότητα κινητού, έτσι και η προσδοκία κυριότητας, π.χ. επί παρακρατήσεως υπέρ του πωλητή της κυριότητας κινητού πράγματος (ΑΚ 532), είναι δυνατό να αποτελέσει αντικείμενο ενεχύρου, τόσο συμβατικού (ΑΚ 1211), όσο και νομίμου (ΑΚ 1246), γιατί στην περίπτωση αυτή με την πλήρωση της αιρέσεως (αποπληρωμής του τιμήματος κ.λπ.) ενδυναμώνεται η προσδοκία αυτοδικαιώς σε κυριότητα και το ενέχυρο πάνω στην προσδοκία κυριότητας ενδυναμώνεται και μετατρέπεται σε ενέχυρο πάνω στο πράγμα, δηλαδή πάνω στην κυριότητα, με βάση την αρχή της έμπρακτης υποκατάστασης (πρβλ. ΑΚ 1252 εδ. 2) (βλ. Γεωργιάδη, ό.π., παρ. 91 αρ. 45-47, Λιακόπουλο, στον ΑΚ Γεωργιάδη/Σταθόπουλου, άρθρα 1209-1210 αρ. 8, Δημάκου, στον ίδιο ΑΚ άρθρο 1246 αρ. 8, Δωρή, στον ίδιο ΑΚ άρθρο 239 αρ. 17-20, τον ίδιο, εμπράγματη ασφάλεια, 1986, σελ 109-110). Δηλαδή στην τελευταία αυτή περίπτωση, ο ενεχυράζων με την πλήρωση της αιρέσεως γίνεται κύριος του ενεχυρασθέντος πράγματος, όχι με επίκτηση κατά το άρθρο 239 παρ. 2 ΑΚ, αλλά γιατί το δικαίωμα προσδοκίας, του οποίου ήταν φορέας, ενδυναμώθηκε αυτοδικαιώς σε πλήρη κυριότητα, αδιαφόρως του θέματος από ποιον προκλήθηκε η πλήρωση της αιρέσεως (βλ. για τη διαφορά μεταξύ επικτήσεως κατά το άρθρο 239 παρ. 2 ΑΚ και την ενδυνάμωση της προσδοκίας κυριότητας ipso iure σε κυριότητα με και από την πλήρωση της αιρέσεως, Γεωργιάδη, ό.π., παρ. 91 αρ. 40, τον ίδιο ΝοΒ 1983 σελ. 518, Γαζή, στην ΕρμΑΚ άρθρο 532 αρ. 33, Σχινά, στον ΑΚ Γεωργιάδη/Σταθόπουλου, άρθρο 532 αρ. 73, Φίλιο, Ενοχικό Δ. έκδ. 2η, σελ. 169). Συγκεκριμένα και στην περίπτωση αυτή με την πλήρωση της αιρέσεως αποπληρωμής του τιμήματος και από το χρόνο αυτής ισχυροποιείται η σύσταση του ενεχύρου.

Εξάλλου, με τις διατάξεις των άρθρων 1034, 1036 παρ. 1 και 1037 ΑΚ, ορίζονται τα ακόλουθα: «Για τη μεταβίβαση της κυριότητας κινητού απαιτείται παράδοση της νομής του από τον κύριο σ' αυτόν που την αποκτά και συμφωνία των δύο ότι μετατίθεται η κυριότητα (άρθρο 1034). Με την εκποίηση κινητού κατά το άρθρο 1034, εκείνος που αποκτά γίνεται κύριος και αν ακόμη η κυριότητα του πράγματος δεν ανήκει σ' αυτόν που εκποιεί, εκτός αν κατά το χρόνο της παράδοσης της νομής εκείνος που αποκτά βρίσκεται σε κακή πίστη (άρθρο 1036 παρ. 1). Στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου, εκείνος που αποκτά βρίσκεται σε κακή πίστη, αν γνωρίζει ή αγνοεί από βαρά αμέλεια ότι το κινητό πράγμα δεν ανήκει κατά κυριότητα σ' αυτόν που εκποιεί (άρθρο 1037)». Η βαριά αμέλεια εκείνου που αποκτά κινητό πράγμα που δεν ανήκει κατά κυριότητα στον εκποιούντα κρίνεται σε κάθε περίπτωση από τις συγκεκριμένες περιστάσεις, από τις οποίες απορρέει η υποχρέωσή του να συλλέξει κατά την κατάρτιση της σύμβασης τις αναγκαίες πληροφορίες για τη νομική σχέση που διέπει το υπό μεταβίβαση πράγμα, ειδικότερα όταν αυτό είναι μεγάλης αξίας, όταν για το ίδιο τηρούνται δημόσια βιβλία ή καταστάσεις από την έρευνα των οποίων προκύπτει η ύπαρξη κυριότητας του εκποιούντα και, επίσης, όταν αυτό ανήκει στην κατηγορία εκείνων που συνήθως πωλούνται με παρακράτηση της κυριότητας (1316/2010 ΑΠ Α' δημοσίευση Νόμος, ΧρΙΔ 2011, 430).

Στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων προβλέπεται η άσκηση παρεμβάσεως, επί της οποίας εφαρμόζονται κατά τα λοιπά οι γενικές διατάξεις των άρθρων 79 επ. ΚΠολΔ (Τζιφρας, Ασφαλιστικά Μέτρα έκδ. 1980 σελ. 28-29). Ο ορθός δε χαρακτηρισμός του εισαγωγικού δικογράφου της παρεμβάσεως εναπόκειται στην κρίση του Δικαστηρίου και δεν εξαρτάται από το χαρακτηρισμό, τον οποίο αποδίδει σ' αυτό ο παρεμβαίνων. Έτσι, η παρέμβαση σε δίκη που εκκρεμεί μεταξύ άλλων προσώπων χαρακτηρίζεται ως κυρία, όταν ο τρίτος αντιποιείται (εν όλω ή εν μέρει) το αντικείμενο της εκκρεμούς δίκης, ενώ πρόσθετη παρέμβαση είναι αυτή που ασκείται μόνο προς υποστήριξη εκείνου από τους διαδίκους, για τη νίκη του οποίου ο παρεμβαίνων (τρίτος) έχει έννομο συμφέρον, γιατί η έκβαση της δίκης μπορεί είτε να βλάψει τα δικαιώματά του είτε να δημιουργήσει γι' αυτόν νομικές υποχρεώσεις. Γι' αυτό και ο προσθέτως παρεμβαίνων δεν υποβάλλει αυτοτελή αίτηση παροχής ένδικης προστασίας, αλλά περιορίζεται μόνο στην απόκρουση της εκκρεμούς αιτήσεως (ΑΠ 715/1998 ΕλλΔνη 40, 630).

Η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία [...] (πρώην με την επωνυμία [...]) και το διακριτικό τίτλο [...], που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, άσκησε προφορική κύρια παρέμβαση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (βλ. πρακτικά συνεδρίασης) και ζητεί να αναγνωρισθεί οιοσδήποτε νομέας της επιδικίου ποσότητας γόνου

λαυρακίων, ως ενεχυρούχος δανειστής αυτού, δυνάμει κυμαινόμενου ενέχυρου, με τα οποία η πρώτη των καθ' ων ενεχυρίασε την επίδικη ποσότητα γόνου λαυρακίου, καταστάσα έτσι νόμιμη κομιστρία αυτών ως ενεχυρούχος δανειστής. Η κυρία παρέμβαση παραδεκτά και νόμιμα ασκήθηκε (άρθρο 686 παρ. 6 ΚΠολΔ), είναι δε νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 79 ΚΠολΔ, 1209, 1210, 1211, 1236 ΑΚ, και πρέπει να εξετασθεί και από ουσιαστική άποψη.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων της απούσας, των καθ' ων και της κυρίως παρεμβαίνουσας, την ανωμοτί εκείνη του νομίμου εκπροσώπου της απούσης που εξετάσθηκαν στο ακροατήριο και τα έγγραφα που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα:

Η απόυσα μετά υπ' αρθ. [...]2.1.2013 και [...]10.04.2013 ιδιωτικά συμφωνητικά πώλησης γόνου με επιφύλαξη διατήρησης κυριότητας και με τα αναφερόμενα στο δικόγραφο τιμολόγια και δελτία αποστολής πώλησε προς την πρώτη καθ' ης εταιρεία και παρέδωσε σ' αυτήν και τη δεύτερη των καθ' ων κατ' εντολήν της α) ... β)... [...] και συνολικά 8.217.500 τεμάχια γόνου λαυρακίου. Για τις πωληθείσες αυτές ποσότητες είχε συμφωνηθεί η εξόφληση του τιμήματος με μεταχρονολογημένες επιταγές της καθ' ης. Ταυτόχρονα συμφωνήθηκε μεταξύ τους ότι η απόυσα διατηρεί την κυριότητα του πωληθέντος γόνου σε όποιο μέγεθος και βάρος ευρίσκεται κατά τα στάδια της ανάπτυξης του μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση του τιμήματος και ότι η μεταβίβαση της κυριότητας του πωληθέντος γόνου θα επέλθει μόλις εξοφληθεί οριστικά ο τίμημα. Τέλος προβλέφθηκε ότι μέχρι την πλήρη και οριστική εξόφληση απαγορεύεται στην πρώτη των καθ' ων αγοράστρια να πωλήσει, μεταβιβάσει, παραδώσει σε τρίτο ή επιβαρύνει με οποιοδήποτε εμπράγματο ή ενοχικό δικαίωμα υπέρ οποιουδήποτε ενέχυρο και μεταβάλει την πραγματική και νομική κατάσταση αυτού, σε περίπτωση δε που το πράξει είναι αυτοδικαίως άκυρες και δεν παράγουν κανένα έννομο αποτέλεσμα ως προς την αιτούσα εταιρεία. Τα σχετικά παραστατικά (τιμολόγια, δελτία αποστολής, είδος πωληθέντων, τιμή, τεμάχια γόνου, ποσόν εκάστου τιμολογίου, βάρος ατομικό και συνολικό), προσκομίζονται και αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της υπό κρίση αίτησης. Η πρώτη των καθ' ων, δεδομένης της οικονομικής δυσπραγίας της, από το Σεπτέμβριο 2013 προσέφυγε προς την Αποπληρωματική Επιτροπή της από τους δανειστές της στις διατάξεις του άρθρου 99 ΠτΚ. Η αιτούσα με την από 11.9.2013 εξώδικο διαμαρτυρία – δήλωση – υπαναχώρηση – καταγγελία στην πρώτη των καθ' ων με την αριθμό [...] έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή [...] υπαναχώρησε από τις ως άνω συμβάσεις πώλησης ζητώντας την απόδοση της νομής των παραδοθέντων εμπορευμάτων γόνου λαυρακίου. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι διά της υπαναχώρησης της αιτούσης, η τελευταία κατέστη οριστικά κυρία και νομέας των γόνων επιφέροντας απόσβεση του δικαιώματος προσδοκίας της αγοράστριας, δικαιούμενη στην άσκηση της προστασίας της κυριότητάς της επί των πωληθέντων γόνων ιχθύων. Ταυτόχρονα απεκαλύφθη ότι η καθ' ης, χωρίς τη γνώση της απούσης, είχε σύστηση υπέρ της δανειστριάς της και παρεμβάσης τράπεζας [...] κυμαινόμενο ενέχυρο επί ιχθυοπληθυσμού που ανήκε σε τρίτους σε διάφορες περιοχές της χώρας. Ειδικότερα, ως προς τη μονάδα της στον Άγιο Σεραφείμ είχε συστήσει ενέχυρο επί συνολικής ποσότητας γόνου 416.138 τεμαχίων από τεμάχιο που της είχε παραδώσει η αιτούσα το Μάρτιο του 2012. Το ενέχυρο αυτό, ως κυμαινόμενο, επεκτάθηκε σε αντίστοιχη ποσότητα γόνου που της παρέδωσε η αιτούσα με τα ανωτέρω τιμολόγια το 2013 και επί των κλωβών Η01, Η02, Η011 και Η12. Το αυτό συνέβη και στην Πλατεία Κορινθίας στους κλωβούς Κ09, Κ24 και Κ28 επί συνόλου 482.597 τεμαχίων. Ομοίως και στη Βουρλιά Αργολίδας (θέσεις Ασπροχώρι, Ξερολίμανο, Μικρή Βουρλιά) στους κλωβούς Τ23, Τ02, 115Β, 113, 218, Τ18, Τ16, 221 και Ν01 επί του συνόλου των εκεί παραδοθέντων γόνων. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η πρώτη των καθ' ων παρεβίασε κακόπιστα τη συμφωνία με την αιτούσα αντιπαιούμενη τη νομή του ιχθυοπληθυσμού της κυριότητας της αιτούσης. Ο ισχυρισμός της πρώτης ότι η κυριότητα των επιδίκων περιήλθε σ' εκείνη δεν ευσταθεί, καθόσον προϋπόθεση για κάτι τέτοιο θα ήταν η προγενέστερη αποπληρωμή του τιμήματος, πράγμα που δε συνέβη και δεν ισχυρίζεται κάτι τέτοιο και η ίδια. Τυχόν μερικές καταβολές έναντι του τιμήματος, αλλά και η σφράγιση των προαναφερθεισών επιταγών δεν συνιστούν απεμπόληση της προρρηθείσας υπαναχώρησης από πλευράς της αιτούσης. Πέραν τούτου η σύσταση ενέχυρου επί του επιδίκου ιχθυοπληθυσμού παρά τους περιορισμούς στη διάθεση αυτού από την αγοράστρια σε συνδυασμό με την δυσχερή οικονομική της θέση και υποσιτισμό των επιδίκων, αναδεικνύει τον άμεσο κίνδυνο απώλειας αυτών, εάν διατηρηθούν στη νομή και κατοχή των καθ' ων. Ο ισχυρισμός δε της παρεμβάσης Τραπεζής περί νομίμου συστάσεως ενέχυρου στα επίδικα ψάρια κατ' άρθρο 1215 σε συνδυασμό με 1036 ΑΚ δεν πιθανολογείται, καθόσον αυτή ώφειλε να ελέγξει τα παραστατικά που αφορούσαν τους ενεχυρασθέντες ιχθύς, αφού άλλωστε είναι συνήθης πρακτική να πωλούνται αυτοί με παρακράτηση κυριότητας, πολλώ δε μάλλον στη συγκεκριμένη περιοχή, όπου η ενεχυράστρια εταιρεία αντιμετώπιζε σημαντικές οικονομικές δυσκολίες. Η παράλειψή της να πράξει ούτω συνιστά βαρεία αμέλεια από πλευράς της, με συνέπεια να μην έχει συσταθεί λόγω της κακοπιστίας της ενέχυρο στο τμήμα των επιδίκων ιχθύων που αναφέρει με την παρέμβασή της, απορριπτόμενης της τελευταίας ως ουσία αβασίμου.

Τέλος, ο ισχυρισμός της πρώτης των καθ' ων ότι απέκτησε την κυριότητα επί των γόνων ιχθύων λόγω ειδοποιίας είναι απορριπτέος ως νόμος αβάσιμος, καθόσον τα πωληθέντα κινητά (γόνοι ιχθύων) δεν αποτελούν ξένη ύλη προς μετάπλαση νέου πράγματος και συνεπώς δεν εφαρμόζεται η περίπτωση του άρθρου 1061 ΑΚ περί ειδοποιίας, καθότι δεν πρόκειται για την κατασκευή νέου πράγματος, σύμφωνα και με όσα αναλυτικώς εκτίθενται στην ανωτέρω μείζονα πρόταση.

Η άσκηση του δικαιώματος της νομής της αιτούσης δεν είναι καταχρηστική κατά την έννοια του άρθρου 281 ΑΚ, παρά τα αντίθετα από τους καθ' ων υποστηριζόμενα, καθόσον η αξίωση της απούσης για απόδοση της νομής του επιδίκου βάμβακος δεν ενέχει οποιαδήποτε κατάχρηση, αντίθετα είναι καθ' όλα σύννομη, γενομένη προς υπεράσπιση των συμφερόντων της, τα οποία έχουν θιγεί από την πληρωμή του τιμήματος. Οι καθ' ων – κάτοχοι αρνούνται την απόδοση της επιδίκου ποσότητας γόνου και το κατακρατούν παρανόμως, αντιπαιούμενοι έτσι τη νομή της αιτούσας επ' αυτού.

Επομένως, και πιθανολογούμενου του άμεσου κι ενεστώτος κινδύνου για τη διατήρηση του επιδίκου ιχθυοπληθυσμού λόγω του υποσιτισμού που υφίσταται και της ελλιπούς φροντίδας λόγω της οικονομικής αδυναμίας των καθ' ων, πρέπει η υπό κρίση αίτηση να γίνει δεκτή ως ουσία βάσιμη, και να αναγνωριστεί προσωρινά νομέας του επιδίκου ιχθυοπληθυσμού σ' αυτήν, όπως αυτός περιορίστηκε ποσοτικά και αναφέρεται στο συνημμένο στο σημείωμα της αιτούσης από 12.3.2014 πίνακα της πρώτης των καθ' ων, σε μορφή εκτυπωμένου email από το νομικό σύμβουλο αυτής, Α.Γ., (βλ. σημείωμα αιτούσης να της αποδοθεί αυτός κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό) και να αναγνωριστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων κατ' άρθρο 179 ΚΠολΔ, διότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής...]

ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Διατάξεις: ΑΚ 387, 1061, 532, 239 § 2, 1209, 1211, 1214, 1215, 1034, 1036· ΚΠολΔ 79, 686 § 6